

Kasım Timur

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.10.2016

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

"L" Harfi

"L" Harfi

Gözlerinizin kahverengiliğindeki ince parıltıya mı?
Gülerken yüzünüzde oluşan çukurlara mı?
Otururken ayaklarınızın "L" harfi çizisine mi?
Her ayrıntıya Madam...

Her ayrıntıya dikkat kesildim.
Ne peki olabilir?

Demek duyguların bu denli azizliğıydi,
Reddinize mazhar olan sebep...

Demek... (boğazımda düğümlendi)
Tamam, tamam sustum...

Kasım Timur

Aralık

Aralık

Velhasıl, şurada bir siz
Fanilik hicabı giyinmişsiniz
Bir var, bir yok gibi

Siluetiniz, misaller topluluğu
Bir nüsha, lepiska benzetmeli saçlarınız

Bütünlüğünüz, tamamiyetiniz ne denli etkileyici
Ve kendini yineleyen duygular
Güzelliğinizle ritimli bir eşlik

Asırlardır, tanıyormuş gibi sizi
Gözbebeklerime hapsinizden Madam
Darağacını beklerken
Beraat oldunuz

Hatırımdan gitti mi sandınız
Gözleriniz madam gözleriniz...

Kasım Timur

Bi Çare

Bi Çare

Yüređi kendi gibi küçük kadın.
Ahh Bayan!
Size matmazel demeden önce,
Madam diye hitap etmişim.

Yaşınızı unutarak;
Gençlik çağınızdaki aşkınızı,
Yaşlılığınıza sığdırmışım...

Yanılgılar üstlük birikmiş.
Çayın tazeliği, tadı da umrumda değil,
Şadece bir çay bu masaya yakışmıyor Madam...

Ađustos'un son demleri.
Takvim yaprakları Eylül'ü işaret ederken;
Figanlıđa esirimle,
Bir mağzene iltica,
Yokluđunuzun bir arz-ı hali...

Mutlu edin, mutlu yaşayın Madam!
Bana hiç hissettirmedeđiniz kadar...

Kasım Timur

Hüzün Hasret ile Başlar

Hüzün Hasret ile Başlar

Uzun zaman oldu seni görmeyeli.
Çok uzun zaman oldu.
Şesini duymaktan mahrum kalmışım.
Aıştım seni görememekten,
Sesini duyamamaktan...

Ve kendime sorduğum sorularla;
Kendimi tek başına teselli ederek avutuyorum.
Gün geçtikçe imkansızlığını kabul ediyor,
Unutabiliyorum seni aslında...

Mehmet Rauf'un medhur rüzgarlarına kapılıp gidiyorum,
Sana çıkan bomboş çıkmazlara...

"Unutabiliyorum" demiştim ya;
Bu da kendime kıyak yaptığım,
İlk sıralarda yer alan tesellilerimden...

"Hayat böyle işte" diyerek;
Ölünün arkasından ölünmez,
Gidenin ardından gidilmez gibi
Saçma sapan cümleleri yerleştiriyorum,
Sana yazdığım bilmem kaçınıcı şiirin,
Son dörtlüğünün, son dizesine...

Bir türlü bitiremiyorum.
Devamı var deyip;
Dış fırçasına sarılı bir halde bırakıyorum.
İşte benim sana ve kendime sorduğum-
Son soru olacak:
Bitmeyen bir şiir ile,
Bitmeyen bir sevdanın arasındaki fark nedir diye...

Kasım Timur

Kara Bulutlar

Kara Bulutlar

Bir yanım nehir;
akar, akar durur içimde.

Bir yanım ise
Okyanusun ürpertici sessizliđi.

Sessizlik bana;
Eski bir şarkı mırıldanır,
Miladı dolmuş hüsranı hissettirir.

İçimde var olan bir çocuk,
Anne eli değmemiş
güzel bir çocuk.

Her nefes alıp verişinde;
Kara bulutlar doğurur vehmimde...

Kasım Timur

Zarif Zamanlar

Küçük bir kız,
İstirabın simgesini taşıyor kolyesinde.

Tüm katı olmuş yüreklere inat
dimdik duruyor ayakta.

Mevsim sonbahar,
Yapraklar ıslanmış, gönül yaramaz.

Mum ışığında söylenen türküler,
Çaylı sohbetler, dumandan sararan duvarlar
Ve akla gelen ilk sevgili.

Ey gök! Ağla.
Bu gece de ağla.
Sineye çekilmiş tüm dertler başım üstüne..

Ölümcül bir yarayla kıvranan nice Zarifler...
Birer birer göç ettiler Yüce Divana.

Bilinmesi imkansız;
Nice sırlar döktüler kağıtlara...

Kasım Timur